

[Udenrigsministeren.]

med, såfremt folketingets partier ønsker det, at give en særlig redegørelse herom, eventuelt i forbindelse med det forestående møde med ministerkomiteen i Bruxelles.

Udgangspunktet for denne oversigt over den aktuelle udenrigspolitiske situation var Cubakrisen. Det er naturligt, at det må give anledning til dyb lettelse, at den truende konflikt omkring Cuba er bragt under kontrol.

Men der er samtidig grund til at understrege, at den internationale situation fortsat er præget af store uløste problemer. De fundamentale konflikter, der ligger bag den internationale spænding, er ikke ændret. Under Cubakrisens hurtigt skiftende dramatiske begivenheder i sidste uge følte vi den risiko, som denne situation rummer. Der var vel øjeblikke, hvor vi alle følte, at man balancerede på randen af en afgrund. Den blanding af fasthed og forhandlingsvilje, der under disse begivenheder er kommet til udtryk, bidrog i afgørende grad til, at krisen fandt en lykkelig løsning.

Cubakrisen har kastet et grelt lys over situationens risiko. Hvis dette kan bevirke, at der i andre farlige situationer vises forsigtighed, og at ingen tager overilede skridt, kan de sidste dages begivenheder have givet en lære af historisk betydning. Under alle omstændigheder vil den danske regering fortsat støtte en politik, der er baseret på det vestlige sammenhold inden for NATO, samtidig med at vi støtter en politik, der skridt for skridt kan føre frem til en virkelig afspænding.

Formanden: Ligeledes uden for dagsordenen giver jeg ordet til det ærede medlem hr. Axel Kristensen, for at han kan fremsætte et i dag anmeldt lovforslag.

Ordføreren for forslagsstillerne (Axel Kristensen): Jeg skal hermed fremsætte forslag til lov om ændringer i lov om regulering af bymæssige bebyggelser. I foråret fremsatte repræsentanter for venstre og det konserva-

tive folkeparti et lovforslag for at fremkalde sådanne tilstande, at vi ikke fik de meget høje ejendomspriser. I det udvalg, der blev nedsat, viste flertallet forslagsstillerne det hensyn at vælge mig, der var ordfører for mit parti, til formand, og det synes jeg, der er grund til at takke for.

Under udvalgsbehandlingen blev der foreslået en række ændringer i lovforslaget, som ikke ændrede dets karakter, men som skulle gøre det lettere at administrere, og der opnåedes vel en betydelig enighed herom, men vi blev ikke færdige, fordi man ønskede at sende den skitse til et forslag, der var udarbejdet, til kommunernes organisationer for at høre deres mening herom.

For nu at kunne fortsætte i sagen skulle der altså ske en genfremstilling, og forslagsstillerne har valgt ikke at genfremstille det oprindelige forslag, men starte dér, hvor vi var nået til i udvalget, og fremsætte det forslag, vi var kommet til, og som er sendt til kommunerne.

Dette forslag har det samme formål som det først fremsatte. For det første vil man sikre, at der udlægges arealer nok til det boligbehov, der måtte blive. Yderligere står der i lovforslaget, at der samtidig skal udlægges de fornødne arealer til erhvervsformål, sådan at det dermed er sikret, at man undgår, at de såkaldte sovebyer opstår. Endvidere har det vist sig, at den gamle lovgivnings hovedskavank nok var den, at de enkelte kommuner administrerer loven ud fra de synspunkter, den enkelte kommune måtte have, medens der faktisk mange steder er et fælles storområde, der omfatter mange kommuner. Derfor har man ingen sikkerhed for — det har også vist sig, at det ikke skete — at der blev udlagt arealer nok til bebyggelse, og at der blev byggemodnet i tilstrækkeligt omfang. Derfor er det i lovforslaget ligesom også i det første forslag fastslået, at boligministeren, når han har disse byplanlovforslag til behandling, skal sikre, at helhedsformålet opfyldes. Endelig er det jo klart, at det ikke er nok at udlægge arealerne til bebyggelse,